

ne à nobis vel concitentur vel capiantur. Iudæi offendebantur, si Christianos videret accumbere in idoleis paganorum: dicentes secum: quomodo Christiani non sunt hostes Mosis & prophetarum, cum idolis lege damnatis comunicent? Græci offendebantur, quia videtes Christianos secum comunicare, edificabantur ad delictum, ut idololatriam suam non haberet pro peccato. Ecclesia deniq; offendeatur, tum quia ob tale factum male audiebat, tum quia infirmi pravis exemplis inducebantur, ut fluctuante conscientia ipsi etiã accumberent. Hæc igitur offe- dicula vult apostolus ut caveant. Intelligenda verò est regula de factis vel suo genere malis, quæ per se scandalizant; vel indifferentibus, quæ per accidens scandalum pariunt, cum intempestivè fiunt: non de bonis per se, quæ habent præceptum, nec scandalizant, nisi malam mentem.

33 SICUT ET EGO PER OMNIA OMNIBUS PLACEO: Tertia regula: ut per omnia omnium infirmitati nos accommodemus, & saluti serviamus: UT ET EGO. Ne rem impossibilem exigere putetur, jubendo esse ἀποστολῆς omnibus,

A se illis proponit exemplum quod imitetur. Ego id facio: ergo & vos facere potestis ac debetis. *Omnibus*, inquit, *per omnia placeo*: Hæc est facti species, quam ab eis exigit. Non dicit apostolus se omnium affectibus servire, more Gnathonico: Sed omnium infirmitatibus condescendere in usu indifferentium. Modum exponit membro altero, quod omnibus placeat, quærendo non suum, sed aliorum commodum, nempe juxta præceptum versus 24: *Nemo quod suum est querat*: quo non prohibet studium propriæ utilitatis & salutis, charitas enim & pietas nobis injungit, ut nostris bene præsimus: Sed prohibet rigorem juris nostri cum neglectu salutis alienæ. **MULTORUM, UT SERVENTUR.**) Finis moderatio- nis nostræ sit, non ut nos privatim bene habeamus vel audiamus, sed ut multorum salus promoveatur. Charitas enim non quæ sua sunt querit, sed quæ aliorum & gaudet omnibus benefacere. Neque sua mercede carebit hoc studium.

C *Qui enim ad justitiam erudiunt multos, tanquam stella in seculum fulgebunt.* Daniel. 12. 3.

CAPITIS XI.

Argumentum, partitio, analysis.

Hoc quoque, caput totum est διὸρθωτικὸν & παρανετικὸν. Corrigit enim nevas duos circa decorum ecclesiasticum, de habitu mulierum & de S. eucharistia, cuius modo fecerat mentionem, monens primùm, ne mulieres capite aperto, viri aperto vel tecto, sed contra illæ velato, isti nudo capite in cætib. orent aut prophesent: quia ordini divino, nature, & rationi sit ita conveniens. Deindè ne in S. Domini cæna ditiores à pauperibus se separent, sed omnes simul juxta institutionem Dominicam, cum probatione sui, & reverentia debita comunicent. Docet ergo, ecclesiam non esse multitudinem cõfusam, sed cætum ordinatum, in quo cum puritate doctrinæ etiam decorum & ordinem conservare, omniaq; ἐὺοχημένως καὶ κατὰ τάξιν agere conveniat. Partes duæ sunt.

PRIOR

653
 velare caput.
 Deum orat
 Chriusque affert
 pro parte p
 clausula capit
 meo estote. I
 mentionem p
 fratres, &c.
 prima memor
 Christus, C
 ordinetur in c
 Hæc deinceps an
 um pro viro, n
 in capite aperto.
 non debet de
 ne est, Christum
 decorat caput
 &c. Maior or
 4. Omnis vir,
 & zquo: C
 non debet vel
 subiectionis symb
 gena Dei, mulie
 &c. Maior o
 7. Vir est imago,
 coro naturali: C
 um, vir facere no
 nra dictante est
 &c. Maior or
 vel vers. 14. Con
 ting; velatum est
 velo subiection
 natura dictant
 ma se subicit mu
 ve pro mulier
 pto, sed velato.
 ma decorat cap
 go mulier virum
 debet facere. A
 profectans mulie